

ಮಗುಚಿದ ಬೋಟಿನ ಸಮೀಪ ತಲುಪಿ, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಪ್ರೀತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಸುಮಿ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತಳು ಎಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರಾಳ ಆದರೂ ಶೈಲತೆಯಿಲ್ಲದೇ ಹೇಗೆ ಮರಳಲಿ? ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ನೇವಿಯವರ ಹೈ ಸ್ಪೀಡ್ ಬೋಟುಗಳು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೀತಂ ಸ್ವಲ್ಪ ಗೆಲುವಾದ. ಅವು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕುವ ವೇಗ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತಾರ ನೋಡಿದರೆ ಶೈಲತೆ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುವಳು ಎಂಬ ಭರವಸೆ ಬಂತು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರವರೆಗೂ ಶೈಲತೆ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದಿರಬಲ್ಲಳೇ?

10

ಮಗದೊಂದು ಕಾದಂಬರಿ

ಕಂಡು ಕೇಳಿರಿಯದ ಕೂರ್ಮಗಡ ದೋಣಿ ದುರಂತವು ಕಾರವಾರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಕರ್ನಾಟಕ, ಗೋವಾ ಜನತೆ ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಭಕ್ತಿ ಉತ್ಸಾಹಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ನಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ತೇಲುವ ಜಾತ್ರೆ, ಆಘಾತ ಮತ್ತು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಮೂವತ್ತೆಂಟು ಜನ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬೋಟ್ ಮಗುಚಿದ ಆ ಅವಗಡದಲ್ಲಿ ಇಪ್ಪತ್ತಾಲ್ಪು ಜನರನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಮೀನುಗಾರರು, ನೇವಿಯವರು ಸುರಕ್ಷಿತ ದಡ ಸೇರಿಸಲು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಅದೇ ದಿನ ಹತ್ತು ಶವಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಮಾರನೇ ದಿನ ಇನ್ನೆರಡು ಹೇಣಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗಿದ್ದವು. ದುರಂತದಲ್ಲಿ ಮಡಿದವರ ಮತ್ತು ನಾಪತ್ತೆಯಾದವರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಟೀವಿಯವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶೈಲಾ ಪಾಟೀಲ, ಶಿಕ್ಷಕಿ, ಕಲಬುರಗಿ ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇತ್ತು. ಕೋಸ್ಟಲ್ ಗಾರ್ಡಿನವರು, ನೇವಿಯವರು, ಸ್ಥಳೀಯ ಮೀನುಗಾರರು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಅವಿರತವಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದ್ದರು. ನೌಕಾ ನೆಲೆಯ ಹೆಲಿಕಾಪ್ಟರ್ ಕೂಡ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಟ ನಡೆಸಿತ್ತು. ಸುಮಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಂ ಆ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಬೇರೆ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರು. ರೋಹಿತ್, ಚೈತ್ರಾ, ರೂಪಾಲಿ, ವಿನೀತ್, ಚೇತನ್ ಎಲ್ಲರೂ ಆ ದುಃಖದ, ಆಘಾತದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಂ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಸರೆಯಾದರು. ಲಿಂಗನಗೌಡಪಾಟೀಲರ ಅರ್ಧ ಕುಟುಂಬವೇ ಕಾರವಾರಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಮೂರನೇ ದಿನ ಭಟ್ಟಳದ ಅಳ್ಳಿಕೋಡಿಯ ಸಮುದ್ರದಂಡೆಗೆ ಹೇಣವೊಂದು ತಾಟಿರುವುದು ಸುದ್ದಿಯಾಯಿತು. ಸುಮಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಂ ರೋಹಿತನ ಬೈಕ್ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧಾವಿಸಿದರು. ಕೊಳೆತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಹೇಣವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಲೆಕೂದಲಿನಿಂದಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಹೇಣು ಎಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಶೈಲತೆಯದು ತುಂಬಾ ಉದ್ದ ಕೂದಲು. ಅದು ಶೈಲತೆಯಲ್ಲ ಎನ್ನಲು ಆ ಕಾರಣವೇ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಶೈಲತೆ ಬದುಕಿರುವ ಯಾವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಿಗೆ ಶೈಲತೆಯನ್ನು ಅಂಥ ವಿಕಾರ ಸ್ಮರಣಪದಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಧೈರ್ಯ

ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬಂದ ಅಪರಿಚಿತ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನೇಶ ಇರುವನೆಂದು ಊಹಿಸಿದ ಶೈಲತೆ, ಅವನಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದಳು. ಸಮಯ ಬಂದರೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಿಸ್ತೂಲ್ ಹೊರತೆಗೆದಳು. ಅವಳ ಬೆದರಿಕೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ದಾರಿ ಸುಗಮವಾಯಿತು. ಪ್ರೇಮದ ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತವರಿಗೆ ಮರಳಿದ ಪ್ರೀತಂಗೆ ಭವ್ಯವಾದ ಸ್ವಾಗತ ಕಾದಿತ್ತು. ಹೊಸ ಸಿನಿಮಾ ಹೀರೊಗೆ ಗೆಳೆಯರು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಸುಮಿ ಮತ್ತು ಶೈಲತೆಗೂ ಆರ್ಡ್ ಸ್ವಾಗತ ದೊರಕಿತು. ಪ್ರೀತಂ ತಾಯಿ ಗುಲಾಬಿ ಮತ್ತು ಶೈಲತೆಗೆ ಎಳೆಯ ಜೋಡಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಣ್ಣುಬಿಳಿಸಿದರೂ ಸಾಲದು. ತಾವು ಕಳೆದುಕೊಂಡದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಎಳೆಯರ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ತವಕ ಅವರದು. ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ಆಟದ ಅಂಗಳಗಳ ನಡುವೆ ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಗೊಂದಲ ಪ್ರೀತಂನನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿತು. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನರಸಿಂಹದೇವರ ಕೂರ್ಮಗಡ ಜಾತ್ರೆ ಬಂತು. ಪ್ರೇಮದ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಸ್ವಚ್ಛಂದ ವಿಹರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಜಾತ್ರೆಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಸಂಭ್ರಮ ಮತ್ತೊಂದಿದೆಯೇ?

ಇರಲಿಲ್ಲ. ಶೈಲತೆ ಜೀವಂತವಾಗಿರುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿರಲಿ ಕಡಲೇ, ಎಂದು ಮನಸ್ಸೇ ಬಿಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಶೋಕದಿಂದ ಭಾರವಾದ ಅಲೆಗಳು ತಡೆಗೋಡೆಗೆ ಹಾಕಿದ್ದ ಕಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ರಪ್ಪನೇ ಅಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮುಸ್ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ಭಾನು ತುಸು ಹೆಚ್ಚೇ ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿತ್ತು. ದಿಗಂತವನ್ನು ಭುಜಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದೂರದ ನೇತ್ರಾಣಿ ಗುಡ್ಡವು ಕುಗ್ಗಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಕಾದು ನಿಶ್ರಾಣಗೊಂಡ ಎಲ್ಲರ ಪಾದಗಳು ಕಂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಯ ಉಸುಕು ಸರಿದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇರೆ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಂ. ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಣ್ಣ, ಅವನ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಹನುಮಯ್ಯ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಅವರ ಹೆಂಡರು, ನೀಲವ್ವ, ಆಳು ನಿಂಗ ಎಲ್ಲರೂ. ಭಟ್ಟಳ ಜಾಲಿಕೋಡಿಯ ವಿಶಾಲ ಸಾಗರದ ದಡದಲ್ಲಿ ಉಸುಕಿನ ಮೇಲೆ ವಿಕಾರವಾದ ಶವವನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಣ್ಣ ಪಾಪಪುಜ್ಜೆಯಿಂದ ಬಸವಳಿದು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಬದುಕಿನ ನಶ್ವರತೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಡತೊಡಗಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಿಕ್ಕಳಿಸಿದರು. ನೀಲವ್ವ 'ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡ್ಕಳಿ' ಎಂದು ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಕೈಯಾಡಿಸಿದಳು. 'ಒಬ್ಬಳೇ ತಂಗಿ ಅಂತ ಭಾಳಾ ಮುದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಿ... ಸಣ್ಣಾಕಿ ಇದ್ದಾಗಿದ್ದೂ ಭಾಳಾ ಚೂಟಿ. ಮನಿಗೊಂದು ಹುಣ್ಣಿಮೆ ಚಂದ್ರ ಇದ್ದಾಂಗಿದ್ದಳು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಿ. ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತೀಲಿ ಅದೇನ್ ಅರಕೆ ಆಯ್ತೋ, ಆ ಸಾಬಿ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಮಳ್ಳಾದ್ದು. ನಮಗೆ ತಂಗಿ ಅನ್ನೋ ಪ್ರೀತಿಗಿಂತ ಸಾಬಿ ಅನ್ನೋ ದ್ವೇಷಾನೇ ದೊಡ್ಡಾಗೋಯ್ಯ. ಅವಳ ಬಾಳು ಗೋಳು ಹೂಯ್ಯೊಂಡಿ. ಕೈಗೆ ಹೆಣ ಕೂಡ ಸಿಗದಂಗೆ ಮಾಡಿ ಹ್ವಾದ್ದು' ಎಂದರು.

ವಿರುಪಾಕ್ಷಿಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವಿಷಾದವೇ ಮಡುಗಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವನೂ ಕಾಣದಂತೆ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು. ಅಷ್ಟರವರೆಗೂ ತಡೆಹಿಡಿದಿದ್ದ ಎಲ್ಲರ ದುಃಖ ಸಮುದ್ರದೆದುರು ಕಣ್ಣೀರಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಂನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಸುಮಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದಳು. ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳೂ ಸುಮಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಸ್ಪರ ಸಾಂತ್ವನಕ್ಕಾಗಿ ಪರದಾಡಿದವು. ಶೈಲತೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಶೂನ್ಯದ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಲಾಗದ ಲಿಂಗನಗೌಡ ಪಾಟೀಲರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸುಮಿಯ ಪುಟ್ಟ ಹೆಗಲುಗಳೇ ಆಸರೆಯಾದವು. ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರೀತಂನತ್ತ ವಿರುಪಾಕ್ಷಿ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟು, ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಗಳಿಗೆ ಮಾತಿಲ್ಲದೇ ನಿಂತ. ಸಂಜೆ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕು ಇಬ್ಬರ ಮುಖಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರೀತಂ 'ಶೈಲತೆಯನ್ನು ಉಳಿಸೋಕಾಗ್ನಿಲ್ಲ, ಸಾರಿ' ಅಂದ. ವಿರುಪಾಕ್ಷಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ 'ನೀನು ಸುಮಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿದೆಯಪ್ಪ. ಶೈಲತೆಯನ್ನು ನಾವು ಮುಳುಗಿಸಿದೆವು' ಎಂದ. 'ಲಿಂಗನಗೌಡ ಪಾಟೀಲ ಕುಟುಂಬದ ಮುಗುಳ್ಳು ಮುಳುಗೋಯ್ಯು. ಇದು ಅಂತಿಂಥ ಆಘಾತವಲ್ಲ ದೋಸ್ಟ್. ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ನಮ್ಮತ್ತಿ ಸಾವಿನ ಕೊರಗು ಉಳಿತ್ತೆಲಿ ನಂಗೆ' ಎಂದ ವಿರುಪಾಕ್ಷಿ. 'ಆಕೆ ನಿಮಗೆ ಅತ್ತೆ ಆಗಿದ್ದಳು ನಿಜ. ಆದರೆ ಅವಳ ಸಾವು ನನಗೂ ನಿಜಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ತುಂಬಲಾಗದ ಹಾನಿ' ಎಂದ ಪ್ರೀತಂ. 'ಖರೆ ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಉತ್ತಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕಿ... ಪ್ರೇಮ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರೇಮ ಫಲಿತಗೊಳ್ಳಲು ಶೈಲತೆಯಂಥವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಬೇಕಾಗ್ತದೆ' ಎಂದ. 'ಪ್ರೇಮದ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ನಮ್ಮಂಥ ವಿಲ್ಲನ್ನುಗಳೂ ಬೇಕಾಗ್ತಾರೆ, ತಗೌ'